

UCHWAŁA NR II/20/2014
Rady Gminy w Chojnicach

z dnia 19 grudnia 2014 r.

**w sprawie skargi: Bolesława Harsz oraz Martynty Harsz zam. ul. 31 Stycznia 3, 89-600 Chojnice na uchwałę
Nr XXXIV/414/2013 Rady Gminy w Chojnicach z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie uchwalenia
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Charzykowy, w obrębie geod.
Charzykowy, w gminie Chojnice.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z dn. 23 maja 2013 r. poz. 594 ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.)

Rada Gminy
uchwala, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnąć skargi Bolesława Harsz oraz Martynty Harsz, zam. ul. 31 Stycznia 3, 89-600 Chojnice z dnia 7 listopada 2014 r. dot. Uchwały Rady Gminy w Chojnicach Nr XXXIV/414/2013 z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Charzykowy, w obrębie geod. Charzykowy, w gminie Chojnice ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego Poz. 2447 z dnia 7 czerwca 2013 r.

§ 2. Przesłać odpowiedź na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wraz z uzasadnieniem i aktami sprawy.

§ 3. Wykonanie uchwały zlecić według właściwości Wójtowi Gminy Chojnice

Przewodnicząca Rady Gminy

Danuta Łoboda

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 26 kwietnia 2013 r. Rada Gminy w Chojnicach podjęła Uchwałę Nr XXXIV/414/2013 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w miejscowości Charzykowy, w obrębie geod. Charzykowy, w gminie Chojnice.

Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, „każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ gminy w sprawie zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego”.

Skarżący na podjętą Uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu wnieśli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku zarzucając m.in., iż przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem przepisów ustawy o planowaniu przestrzennym, w szczególności art. 6 ust. 1 i 2, gdyż ograniczone zostały prawa własności skarżących.

Wyłączenie spod zabudowy terenów wskazanych w Studium, a w konsekwencji wprowadzenie zakazu zabudowy poprzez uchwalenie planu miejscowego uzasadnia przede wszystkim położenie działek na terenach leśnych (Ls) oraz zadrzewionych i zakrzaczonych (Lz), w obszarze cennym przyrodniczo i krajobrazowo. Teren objęty ustaleniami planu nie był nigdy brany pod uwagę jako potencjalny kierunek rozwoju miejscowości Charzykowy z uwagi na uwarunkowania przyrodnicze. Działki skarżących stanowią tereny niezabudowane (poza dz. geod. 159/3 - obiekt o nieustalonym statusie prawnym).

Projekt planu uzyskał pozytywne opinie i uzgodnienia wszystkich uczestniczących w procedurze organów, w związku z czym spełnione zostały wszystkie wymogi w zakresie ustaleń dla terenów objętych planem oraz możliwe było przedłożenie przedmiotowego projektu do uchwalenia.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planowaniu i zagospodarowaniu uwzględnia się zwłaszcza „walory architektoniczne i krajobrazowe”, na równo z innymi wymienionymi w ust. 2 wymaganiami i wartościami, w tym prawem własności oraz walorami ekonomicznymi przestrzeni. Formułując ustalenia planu miejscowego brano pod uwagę wszystkie te elementy, odpowiednio wyważając interesy publiczne i prywatne.

Plan miejscowy z ustaleniem zakazu zabudowy jak widać z dotychczasowej praktyki jest jedynym prawnie dostępnym narzędziem, by skutecznie uchronić obszar opracowania przed zabudową, gdy inne dostępne w sytuacji braku planu narzędzia prawne np. decyzje o warunkach zabudowy okazują się działaniem nieskutecznym (świadczy o tym orzecznictwo i praktyka rozstrzygnięć Samorządowych Kolegiów Odwoławczych).

Rada Gminy jest organem, który uchwalając Studium, a także uchwalając plan miejscowy musi pogodzić interesy indywidualne z interesami całej społeczności samorządowej. Są pewne obszary krajobrazowo-przyrodnicze, które wymagają szczególnej ochrony i sytuacja taka zaistniała w niniejszej sprawie. Ochrona przyrody, ochrona krajobrazu otwartego przed zabudową jest w tym przypadku bezspornie uzasadniona, pamiętać należy że krajobraz jest podstawowym komponentem dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, jest ważną częścią jakości życia ludzi, w tym w obszarach o szczególnie wysokiej jakości, na obszarach uznawanych jako charakteryzujące się wyjątkowym pięknem (za taki trzeba uznać krajobraz Zaborskiego Parku Krajobrazowego, zwłaszcza w granicach objętych planem) dla jego ochrony uzasadnione jest wprowadzanie ograniczeń dotyczących zagospodarowania i użytkowania. Krajobraz jest częścią środowiska, zatem jego ochrona ma rangę konstytucyjną (zasada zrównoważonego rozwoju, zapewnienia ochrony środowiska, art. 5 Konstytucji), uprawnione są zatem działania gminy służące wdrażaniu rozwiązań (np. uchwalanie planu miejscowego) zapewniających realizację tego celu, nawet wówczas, gdy będzie się to wiązało z ingerencją w prawa podmiotów trzecich, w tym wypadku prawa właścicieli nieruchomości. Zgodność planu miejscowego ze studium jest warunkiem wymaganym ustawą (art. 9 ust 4, art. 15 ust 1) o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, którego Rada Gminy musi niewątpliwie przestrzegać.

Rada Gminy Chojnice nie dostrzega w swoim działaniu przy uchwalaniu zaskarżonego dokumentu naruszenia interesu skarżących, ani norm prawnych powszechnie obowiązujących i nie podziela zarzutów podnoszonych w skardze.

Rada Gminy uchwalając plan działała zgodnie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie władztwa planistycznego, w ramach którego ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na jej terenie. Mając wyłączną kompetencję do planowania przestrzennego może, pod warunkiem, że działa w granicach i na podstawie prawa, samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania obszaru podlegającego jej władztwu planistycznemu, jeżeli oczywiście władztwa tego nie nadużywa.

W przedmiotowej sprawie skarżący nie wykazali, że uchwalając powyższy plan Rada Gminy dopuściła się naruszenia norm prawnych, czy też nadużyła władztwa planistycznego.